

รถบรรทุกคันเล็ก สีแดง และ สีเขียว

หนังสือพัฒนา
ทักษะสมอง

- ☒ ยืดหยุ่นความคิด
- ☒ มุ่งเป้าหมาย
- ☒ ควบคุมอารมณ์

นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ คำนิยม

Tatsuya Miyanishi เรื่องและภาพ วิภาณี จงสถิตย์วัฒนา แปล

ข้อความจากผู้เขียน

ชีวิตของคนเราเจอทางแยกมากมายที่ต้องตัดสินใจเลือก
แน่นอนว่าเราจะลังเล ถึงตัดสินใจไปแล้วก็ยังคงลังเลอยู่ว่า
ทางที่เราเลือกถูกต้องหรือไม่ จริง ๆ แล้วถ้าเลือกทางตรงข้ามจะดีกว่าหรือเปล่า...
ในเวลาเช่นนั้นขอให้ใช้ทอมอนตร์ “ไม่เป็นไร”
แม้จะไม่มีคามมั่นใจหรือหลักฐานมายืนยัน แต่หากเราพูดให้ตัวเองฟังว่า
“ไม่เป็นไร” แล้วก้าวต่อไปก็จะสบายใจขึ้นอย่างบอกไม่ถูก
และยิ่งถ้ามีใครสักคนบอกกับเราเช่นนั้นก็จะยิ่งสบายใจ
หากเด็ก ๆ หรือคนรอบตัวกำลังลังเลหรือกังวล ขอให้กล่าวคำนี้กับพวกเขาอย่างอ่อนโยน
เป็นเรื่องน่าประหลาดมากที่เมื่อมีใครกล่าวเช่นนั้นกับเรา
เราก็จะรู้สึกราวกับว่ามันคงจะไม่เป็นไรจริง ๆ

Tatsuya Miyanishi

นิทานเรื่องนี้กำหนดให้รถเป็นสิ่งมีชีวิต เป็นไปตามพัฒนาการสำหรับเด็กเล็กที่ว่าอะไรที่เคลื่อนไหวได้ล้วนมีชีวิต การวาดรูปลูกตาและให้รถพูดได้จึงเพียงพอ ไม่จำเป็นต้องเห็นคนขับอีก เมื่อถั่วแดงและลันเตาไปพบคุณอาร์ดคันใหญ่จอดร้องไห้อยู่จะเห็นว่ารถร้องไห้ได้อีกด้วย เปรียบเทียบกับหมูจำนวนหลายร้อยตัวที่หลุดจากท้ายรถวิ่งหนีไป แต่ไม่ได้แสดงอารมณ์หลากหลาย รถและหมูต่างมีชีวิตเหมือนกันเพียงเพราะวิ่งได้เหมือนกัน เราเรียกวิธีคิดที่ว่าอะไรเคลื่อนไหวได้ก็มีชีวิตนี้ว่า animism

ถั่วแดงและลันเตาไปพบรถพ่วงคันใหญ่บรรทุกไม้หลายท่อนขึ้นภูเขามิได้ แต่เพราะเด็กเล็กยังมิได้พัฒนาเรื่องน้ำหนัก วิธีคิดจึงมีเพียงคันใหญ่กว่าย่อมหนักกว่า จำนวนมากกว่าย่อมหนักกว่า และคันใหญ่กว่าก็น่าจะแข็งแรงมากกว่า จากรูปนั้น รถพ่วงน้ำหนักมากขึ้นภูเขามิได้ ในขณะที่

เฮลิคอปเตอร์ลำใหญ่กว่ายกทั้งถั่วแดงและลันเตาขึ้นได้พร้อมกัน เหตุเพราะขนาดใหญ่กว่าจึงมีแรงมากกว่า แล้วปิดท้ายด้วยรูปจรวดกับดาวเทียมซึ่งเป็นไปตามกฎเดียวกัน วิธีคิด

ที่รักษาไว้ซึ่งความคงที่ของขนาดและคุณสมบัตินี้เรียกว่า conservation เหตุเพราะเด็กยังไม่สามารถมองเห็นมวลสาร (mass) และแรง (force) ซึ่ง 2 ประการหลังมิได้มีรูปธรรมที่วาดขึ้นมาให้เห็นเป็นตัวได้

อ่านอย่างไรให้สนุก

- ขวนคุยจากปก วันนี้เพื่อนใหม่รถสีอะไร ทั้งสองอยู่ที่ไหน ตอนนี้อยู่กลางวันหรือกลางคืน เพราะอะไร นอกจากรถบรรทุก 2 คันนี้ยังมีใครอีกไหม

- ผู้ใหญ่ควรอ่านก่อนเล่าให้เด็ก ๆ ฟัง จะได้เห็นว่ามียะไรสนุกๆ ซ่อนอยู่และกระตุ้นให้เด็ก ๆ สนุกตามได้ด้วย

- สนุกกับการอ่านโดยใช้เสียงสูง-ต่ำ หรือหากพบเครื่องหมาย ~~~~~ ให้ทำเสียงสั้นและเครื่องหมาย ——— ให้ลากเสียงยาว

- นอกจากเนื้อเรื่องแล้ว ขวนสังเกตรายละเอียด ภาพประกอบหรือตัวละครอื่นๆ ว่ากำลังทำอะไรอยู่บ้าง

เล่มนี้ได้อย่างไร

รถบรรทุกคันเล็กสีแดงและสีเขียว

พัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

- **ด้านอารมณ์:** มีน้ำใจและช่วยเหลือแบ่งปัน ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ

- **ด้านสังคม:** ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบุคคล

- **ด้านร่างกาย:** การปฏิบัติตนให้ปลอดภัย ในกิจวัตรประจำวัน

- **ด้านสติปัญญา:** รู้จักพาหนะแบบต่างๆ การตัดสินใจและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา

รถบรรทุกคันเล็ก

สีแดงและสีเขียว

Tatsuya Miyanishi เรื่องและภาพ

ปิ่น ปิ่น ~~~~~

ผมซื้อถั่วแดง ผมเป็นรถบรรทุกสีแดง

งานของผมคือการขนของ

ตอนนี้ผมกำลังไปรับของที่บ้านคุณลุงทะเลนุกิ

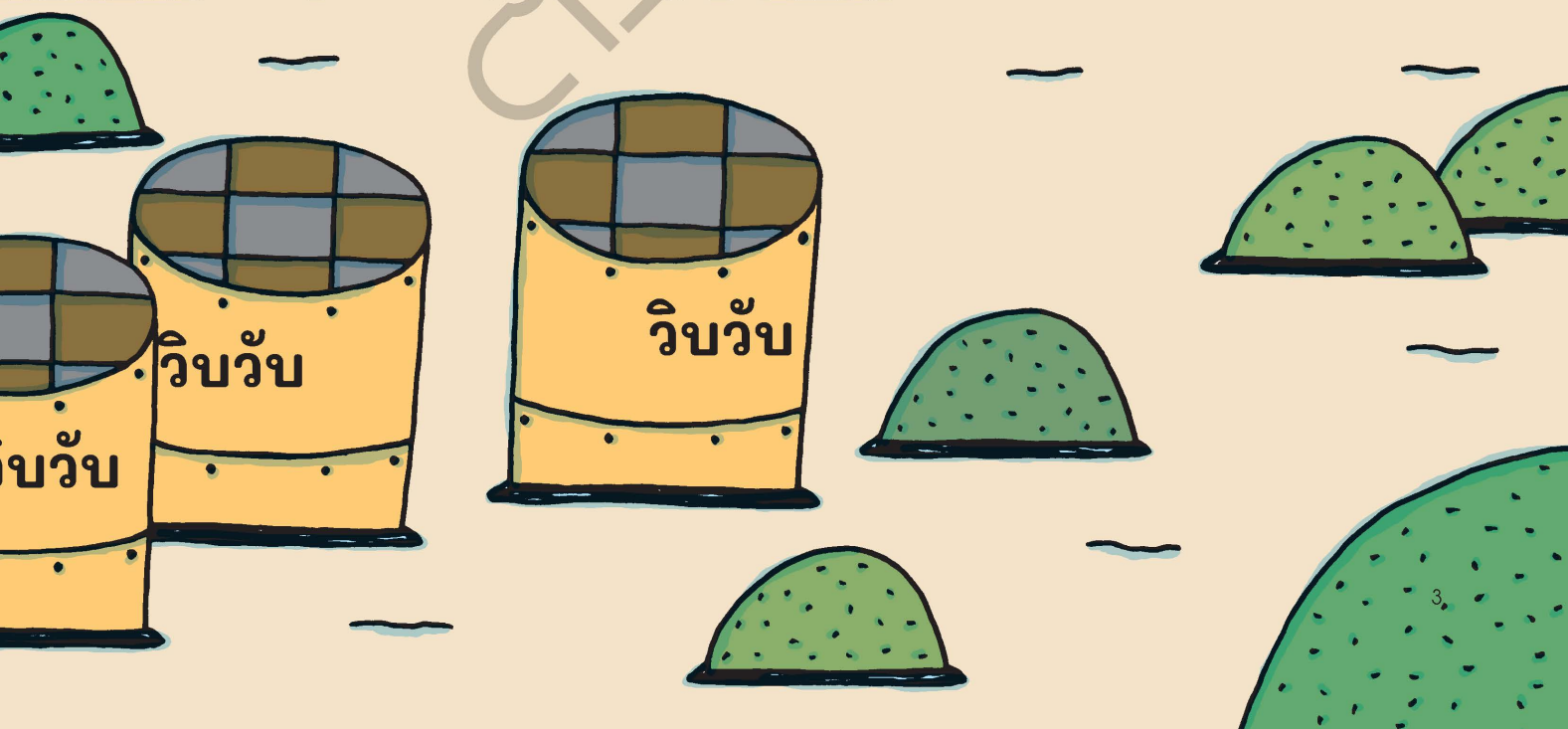
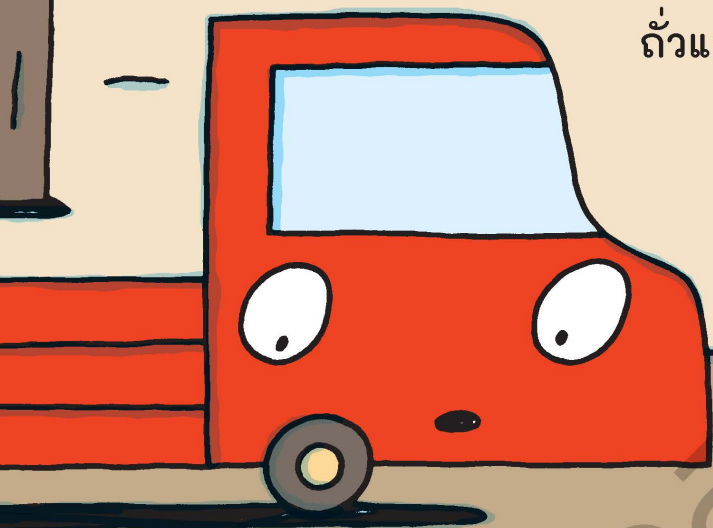

เมื่อถึงบ้านของคุณลุงทะนุกิ คุณลุงก็พูดว่า
— “สวัสดีถั่วแดง เอาของพวกนี้ไปส่งให้ศาสตราจารย์แพนด้า
ที่ศูนย์วิจัยดวงดาววิบวับให้หน่อยสิ”

วิบวับ

“จะให้ผมขนของเยอะขนาดนี้
ไปคันเดียวเลยหรือครับ...”
ถั่วแดงพูดด้วยความกังวล

“ไม่เป็นไรหรอก ผมจะช่วยเอง
ไปด้วยกันนะถั่วแดง!”

รถคันหนึ่งหลุดแล้ววิ่งเข้ามา
ลั่นเต้านั่นเอง

บรีน บรีน
ถั่วแดงและลันเตา
วิ่งไปเรื่อยๆ จนถึงทะเล
“หมอกหนาจัง
มองทางไม่ค่อยเห็นเลย”

“ต้องระวังมากขึ้นแล้วสิ...”

ทั้งสองวิ่งไปด้วย

△ ความระมัดระวัง

— แต่ขณะที่เลี้ยวโค้ง

△ กึก กึก กึก กึก...

โครม——!

“เหวอ ~~~~~!”

พวกเขาเลี้ยวไม่พ้น

ชนทะลุราวเหล็กกั้นถนนออกไป

มีเพียงล้อหลังที่เกี่ยวไว้อยู่

“ซ...ซ...ช่วยด้วย...”

ทันใดนั้นเอง

ลมก็พัดเข้ามาอย่างแรง พิว——